

[Bernhard Baunsgaard.]

derfor bør være adgang til hurtigere at afskrive dem.

Lovforslag nr. 95, der handler om adgangen til afskrivning af forsknings-, forsøgs- og tilslutningsafgifter, må bestemt også siges at være fornuftigt. Skal vor industri klare sig, er det oplagt, at det vil være nødvendigt for den at have adgang til at fradrage sådanne udgifter i større omfang, end det hidtil har været muligt. På disse punkter vil vi kunne tilslutte os helt.

Endelig er der lovforslag nr. 94, der handler om adgangen til at afskrive på bindende kontrakt. Det er sagt tidligere herfra i dag, at den slags afskrivning er skabt af krigstiden og de unormale forhold, der var gældende dengang. Ministeren henviser til, at nu må de unormale forhold skabt af krigstiden siges at være ophørt, og det er der vel ingen, der kan bestride. Jeg vil gerne gå ind i en drøftelse af ministerens tanker om hele dette forhold, men uden videre godkende ministerens tankegang om, at der ikke stadig væk er forhold, der begrunder, at man skal tænke sig godt om, inden man afskaffer enhver form for adgang til nedskrivning på bindende kontrakt, kan jeg ikke.

Der er anført heroppefra — og jeg synes, at der er meget hold i betragtningen — at råstofpriserne stadig væk kan svinge i så høj grad, at det kan være foruroligende for virksomheder, som er stærkt afhængige af disse råstofsvingninger. Nogle råstoffer er ikke udsat for de store svingninger, men ministeren vil da sikkert indrømme, at andre er det i meget høj grad. Derfor mener jeg, at vi er nødt til at se på forholdet i udvalget, før vi uden videre kan tilslutte os denne del af lovkomplekset.

Må jeg så vende tilbage til betragtningen af disse 3 lovforslag samlet. Ministeren anfører, at det første lovforslag, om afskrivningen på maskiner, vil medføre et provenutab på 400-500 mill. kr. Jeg ved ikke ganske, om det er et holdbart tal, man er nået frem til. Der bliver sagt, at det er et skøn. Men jeg kan ikke engang sige noget om, hvorvidt dette skøn er fornuftigt, for man har ikke oplyst noget om, hvordan man har fundet frem til det. Sagen er jo den, at adskillige selskaber kan benytte den nugældende adgang til at afskrive med 30 pct. fuldt ud, og der er vel en del af dem, der også vil kunne

benytte adgangen til at afskrive med 40 pct. Men en statistisk beregning af, hvordan det ligger med gennemsnitsafskrivningen i firmaerne, viser, at det ikke er muligt for den danske industri som helhed at benytte den gældende adgang til at afskrive med de 30 pct. Udnyttelsen af adgangen ligger snarere i nærheden af de 20 pct., så derfor må man nok sætte et spørgsmålstejn ved disse 400-500 mill. kr.

Så er spørgsmålet: hvad medfører afskaffelsen af adgangen til at nedskrive på bindende kontrakt af likviditetsstramning ude i firmaerne? Finansministeriet har selv skønnet, at det vil medføre en likviditetsforringelse for firmaerne på 300-400 mill. kr. Hvis de tal, jeg har nævnt, så sættes over for hinanden, må man i hvert fald konstatere, at regeringens erhvervsvenlighed som sådan ikke er overvældende stor, når den skal gøres op i kroner og øre.

Når jeg anfører dette, er det fordi vi hermed er inde på en betragtning af, hvordan dette lovforslag vil komme til at virke. Der er udtrykt frygt for i den sidste økonomiske oversigt, vi har fået, om det nu er det rette tidspunkt at komme med denne lettelse for erhvervslivet. Ja, det kan ikke diskuteres, at det er det rette ud fra den betragtning, at vi skal ind i en større konkurrence, og at vi i højere grad skal bruge maskiner. Kan vi sætte noget i gang ved at anskaffe maskiner, er det rigtigt ud fra konkurrencehensynet. Men vi kommer ikke bort fra, at der gang på gang er peget på, at der er fare for en overophedning af konjunkturerne, sådan at vi skaber større vanskeligheder for os selv ved at animere til, at der sker netop noget nu. Jeg vil gerne også drøfte dette forhold i udvalget.

Når det fremgår af mine betragtninger, at af de tre lovforslag det ene, det med adgangen til at anskaffe maskiner nu, fordi man giver adgang til større nedskrivning, praktisk taget ophæves af det næste, er det klart, at hvis ministeren fastholder, at de skal gennemføres uden større forandringer, får de næppe heller større virkninger over for erhvervslivet. Men så skal man rigtignok sige det.

Der er et andet problem, jeg gerne vil fremdrage i denne forbindelse. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte det løfte, han gav i skatteudvalget, da vi i fjor be-